

5
RÓPL.
212

212.

1547

MAGNIFICO DOMINO, D. SIGISMVN,
DO LIBERO BARONI IN HERBER,
STAIN, GVTTENHAG, AC NEIP
PERG, CONSILIARIO, CA,
MERARIO, AC AERA,
RII AVSTRIACI
PRAEFECTO
REGIO, &c.

Cui mittam breue muneri poëma,
Ab incude recens mea profectum
Sigismunde? tibi, qui ineptiarum
Admirator es vnicus mearum.
Delectant alios ioci procaces,
Infamis placet aleæ quibusdam
Ludus, & sua tædij leuandi
Cuius est ratio: At tibi omne tempus
Quod est publica ab occupatione
Relictum, teritur venustiorum
Scriptorum aut, baro, lectione vatū.
Ergo dum vacat à tuis negotijs,
Et voles male collocare tempus,
Aut vitare meridiationem,
Istud perlegito meum poëma
Atq; æqui facias bonicq; quæso.

Io. Ludouicus Brasicanus
I. V. Consultus

PHOENIX
SIVE LVCTVS AVSTRIAE,
OB MORTEM
INCOMPARABILIS HEROINAE
D. ANNAE QVIRITIVM, PAN
NONVM, AC BOHEMO,
RVM REGINAE
ETC.

Prima cicatricem vix duxit plaga supremam,
Vulnere cum ferior sanguinolenta nouo.
Nec defleta modis satis est mihi filia dignis,
Cum mater lachrymas postulat ipsa nouas.
Non ita consternata fui, nec territa damno,
Seu mihi quod pestis, seu mihi Turca dedit.
Quàm modo Reginae me mors percussit acerba,
Mors mihi flebilibus testificanda modis.
Indulgere iuuat lachrymis, nec turpe putabo
Plangere foeminea tristia corda manu.
Hoc fatale mihi est, vexari fluctibus atris,
Nec tamen aduersis succubuisse malis.
Sic tolerata mihi vix est tolerabilis hostis
Omnia grassantis per mea membra manus.
A ij Sic

Sic tolerata lues vix est tolerabilis atq;
 Sæua peregrini militis ira mihi.
 Sicq; locustarum vis ingluuiessq; nocentum
 Vix toleranda, tamen dissimulata mihi.
 Nec tamen ad lachrymas conuersa leuessq; querelas
 Officijs egi non aliena meis.
 Nunc animi est erepta mihi sententia constans,
 Vix tueor partes nunc male firma meas.
 Quosq; animo gemitus compressi mœsta virili,
 Principis expressit mors mihi sæua meæ.
 Heu quid ago infelix, fatissq; exercitâ diris,
 Accessit nostris vis cumulusq; malis.
 Ad Scythicum conuersa Polum septemq; Triones
 Cur inhibes sæuas mors violenta manus?
 Collimanda tibi sunt isthuc spicula, namq;
 Vxor erat stygio dignior illa loue.
 Ecquid in inuisas non sumis dira nouercas
 Tela, quid inuisas non rapis ipsa socrus?
 Vixerit Aonio sic illaudatus Homero
 Therfites, viuat sic sibi quisq; malus.
 Omne capax rapit vrna caput discrimine nullo,
 Nec refert fuerit albus an ater homo.
 Omnia dissimili similis Proserpina fato
 Eripit, humanum nil miserata genus.
 Nec, mihi crede, aliquid mortalibus immortale,
 Hac sumus in sola conditione pares.
 Cætera Dij meliora tibi Regina dedere,
 Quæ sermone libet commemorare breui.

Interea

Interea lachrymæ cessate grauissq; querelæ,
 Et uacet à gemitu scemina virq; pio.
 Arcessenda procul mihi sunt exordia rerum,
 Et series Regum longæpetenda procul.
 Hinc abauos, atauosq; placet, clarosq; parentes,
 Et placet à matris ducere stirpe genus.
 Gedomine antiquo deducta megistane proles,
 Vna fuit Olgird, altera Kestud erat.
 Olgirdæ soboles est masculina lagello,
 Qui sacro ablutus postea rore fuit.
 Atq; Wladislauus mutato nomine dictus,
 Sarmatix tenuit ditia Regna diu.
 Filius huic Casimirus erat Rex impiger armis,
 Qui latè patriam rexit, & auxit humum.
 Cui plures natæ, cui sextus masculus hæres,
 Sarmatix summam qui tenuere diu.
 Mentio digna suo de natis tempore fiet,
 Natarum series sed referenda prius.
 Per quas affini coniuncta Alemania vinclo,
 Quam lambit tumidis Rhenus, & Ister aquis.
 Anna Boguslai est Pomerani principis vxor,
 Barbara Saxonix nupta puella duci.
 Regulus Heduigin Boiorum magnus habebat,
 Vnde Palatinæ lumina multa domus.
 Legnitio Elisabettha duci deducta marito,
 Huic genti lumen contulit atq; decus.
 Vni nomen erat Sophiæ, quæ nupta dynastæ
 Brandenburgensi prole beata fuit.

A iij Cæsaris

Cæsaris optandæ cui cura est credita genti,
 Plena hæc principibus præsulibusq; domus.
 Ad fratres redeo clarissima lumina mundi,
 Præcipuè ad patrem Pannonis Anna tuum.
 Pannoniæ huic vltro regnum dotale Beatrix
 (Grande Beatricis nomen & omen habes)
 Obtulit & regni procerum officiosa voluntas,
 Ah quantum est illo regnum habuisse modo!
 Rursus Alexandra est Olgirdæ filia nupta
 Masouïæ quondam dux Semouite tibi.
 Ex quibus Ernesti Cimburgis edita coniunx
 Fridricum Imperij protulit alma caput.
 Hinc focer, hinc profocer, leuir, hinc charusq; maritus
 Plurimaq; hinc soboles, quod benè uertat, adest.
 Nec tibi Moscouiæ gens inficienda niualis,
 Ex hoc nobilitas est quoq; clara loco.
 Kestudes etenim Olgirdæ germanus in illam
 Infertus gentem multa trophæa tulit,
 Hoc patre Vitoldus dux est procreatus, & illo
 Lituaniæ princeps tempore magnus erat.
 Vnica, ni fallor, cui filia tradita Mosco,
 Et desponsa duci vixit Anastasia,
 Hinc ambo Basilij diuerso tempore & inde
 Ioannes vario tempore vterq; fuit.
 Sarmaticum affini non solum limite, verum
 Sanguinis attingis proximitate genus.
 Nec vitio frater dabitur, qui dulce putauit
 Pro patria, in patria, cum patriaq; mori.

Triste

Triste rudimentum belli, Rex induit arma,
 Arma tyrocinio non satis apta suo.
 Cedite nunc Decij, procul inde facessito Curti,
 Rex horum laudes clarus & huius habet.
 Nec laus Elisabethæ auicæ reticenda paternæ,
 Qua non nobilior scemina nata fuit.
 Illi Cæsar auus, proauusq;, abauusq;, atauusq;,
 Pannoniæ frater, Rex fuit atq; parens.
 Sarmatiæ coniunx rector, sex ordine nati
 Succedunt, tenet hec nunc quoq; regna nepos.
 Coniuge quid potius dicam, uel fratre mariti?
 Sarcina vix humeris hec satis apta meis.
 De quibus est dixisse nihil, quàm dicere pauca,
 Forsitan & satius conticuisse fuit.
 Alter ad occasum populos regit. Alter ad ortum,
 Et fermé ambobus paret vterq; Polus.
 Hoc satis est dixisse mihi, sed dicere plura
 Alterius fuerit grande laboris opus.
 Nec capit hos succincta breuissq; angustia chartæ,
 Quorum regificas vix capit oibis opes.
 Immemor incepti tristisq; oblita decori,
 Ad natos venio Sarmatis Anna tuos.
 Hic mihi laticitiæ veniam da Diua licentem,
 Erumpunt toto gaudia corde mihi.
 Non possum gemitus simulare, grauissq; querelas,
 Sit licet incepto res aliena meo.
 Tollite fœrales, lugubria signa, cupressus,
 Atq; parentales exequiæ ite procul.

Nescite

Nescite viatrices circum mea tempora laurus,
 Vix memini, si quid flebile passa fui.
 Vtq; adeo generis spes incluta, mascula proles
 Austriacæ columen me fouet atq; domus.
 Vos Patruī auspicijs vietricia signa sequuti
 Inuisum Christo tollite quæso genus.
 Vos Patris auspicijs vietricia signa sequuti
 Asserite afflictam gnauiter Hungariam.
 Conatus equidem nihil hos remorabitur vnquam,
 Interno impendet nullus ab hoste timor.
 Suppositas cineri prunas, flammæq; doloso
 Extinxit vester Patruus atq; Pater.
 Fallor? an à læua foelici lapsa volatu
 Confirmat volucris vota precelq; meas?
 E diuerticulo repetendus sermo, nec extra
 Propositi metas ire sinendus erit.
 Quid referam natas & fœmineum comitatum,
 Atq; puellares, numina vera, choros.
 Vix totidem ancillæ Reginis sæpe sucre,
 Aluo Reginæ quod prodire tua.
 Atq; alias agitat regnandi dira libido,
 Nota sed exemplis res odiosa datis.
 Sollicitat belli nonnullas cura gerendi,
 Præcipuè regnum quo muliebre loci est.
 Faustinas aliæ referunt, matremq; Neronis,
 Est quoq; cui placeat trux Cleopatra nimis.
 At tibi nulla fuit regnandi, nulla minandi,
 Nulla extorquendi sæua libido fuit.

Quamuis

Quamuis dotalis sublata ad culmina regni
 Conditione fuit mens moderata pari.
 Tu telas, non tela, nec arma cruenta, nec arces,
 Non profecturis ictibus oppositas.
 Sed bona tranquillæ curasti commoda pacis.
 Irarum fugitans, atq; quietis amans.
 Regibus vxores, tot reginisq; maritos,
 Atq; orbi dominos te generasse sat est.
 Imperitent aliæ præter muliebre decorum,
 Te pensis famulas non onerasse pater.
 Adde supradictis maternæ stemmata stirpis,
 Addeq; Gandalidos clara trophæa domus.
 Principe Gandalio tua prodita Vascone mater,
 Complures habuit virgo pudica procos.
 Illa Wladislao tandem desponsa marito,
 Transegit vitæ tempora læta suæ.
 Tertius exierat sæculi & millesimus annus
 Bisq; decem, lunij tresq; fuere dies.
 Quando ope Lucinæ genetyllidos implorata,
 Anna parens natu est exhilarata tuo.
 Imposita est capiti matris, de more, corona,
 Bis denis vitam mensibus ante tuam.
 Buda fuit natale solum, sed Rhetia nutrit,
 Qua fremit alpinis turgidus Oenus aquis.
 Cæsaris hinc studio est educta sororia tecum,
 Nubilis est donec vtracq; facta viro.
 Iam me virtutum vix enumerabilis ordo,
 Atq; vrget meriti gratia multa tui.

B Quid

Quid primum mediū me loquar? quæ in fine locabo
 Ornamenta tuæ rara pudicitia?
 Ambiguam faciunt, & copia & optio mentem,
 Nunc placet hæc virtus, nunc placet illa magis.
 Ac velut in prato confidens virgo virenti,
 Quæ fons muscolo profilit è lapide.
 Nunc varios molli decerpit pollice flores,
 Aut Narcissæ tuos, aut Hyacinthe tuos.
 Candida luteolis nunciungit lilia calthis,
 Lilia puniceis mista papaueribus.
 Nunc violas, cythifos, thyma nunc fragrantia carpit,
 Purpureas tenero nunc secatur vngue rosas.
 Attamen in dubio est, non illud, nec magis illud
 Eligat, & numero copia maior adest.
 Nec quod præponat, nec quod postponat in arcto
 Hæret, & optatis ambigit ipsa suis.
 Interea ut dulci sertum mittatur amico
 Efficit, ut folio versicolore fiet.
 Sic mihi per medias & cuncti res & ituro
 Corporis, aut animi, fortuitiq; boni.
 Anna tuæ nullo dotes sunt ordine dictæ,
 Attamen hæc vnus singula fascis habet.
 Non bene principium posito reperitur in orbe,
 Nec finem ductus circulus ullus habet.
 Sic tua continuo virtus stat in ordine certa,
 Quæ nullum finem principiumq; tenet.
 Digna tamen species regno fuit ista tenendo,
 Rege fuit dignus corporis iste decor.

Multus

Multus in ore lepos, in corpore multa venustas,
 Maiestas oculis & reuerenda tuis.
 Matronale decus, fūco procul atq; colore,
 Qualia mentitus inficit ora color.
 Multifera vites laudantur palmitis, & qui
 Deposuit multo scœnore reddit ager.
 Et sterilis veteri culpata est scœmina lege,
 Fertilitas summo semper honore fuit.
 Pappia priuatis fuit & poppæa timori,
 Dicta maritandis lex fuit ordinibus.
 Omniparens natura suum de germine nomen
 Ducit, & à foetu dicitur ipsa suo.
 Et tu Cæsaridum mater Regumq; ducumq;
 Egregiam laudem fertilitatis habes.
 Nam tua terquina lætata est regia prole,
 Immo ego terquina prole beata feror.
 Atq; vtinam sterilis quàm sic fecunda fuisses,
 Iam fueras parta prole beata satis.
 Nec moriens Regina mihi damnosa fuisses,
 Interitu tantum quod foret absq; tuo.
 Namq; aliam pro te moriens Regina dedisti,
 Nata tuam interea vixerit illa vicem.
 Ac veluti Phœnix de morte renascitur ipsa,
 Atq; ipsam sese dum parit, ipsa perit.
 Sic tu cum viuam sobolem moritura relinquis,
 Immortalis eris morte renata tua.
 Pertinet ad laudes pietas tua cognita diuis,
 Notaq; pro populo sunt pia vota tuo.

Te

Te veniente die, te decedente precantem,
 Certa fides facris inuigilasse libris.
 Acceptam precibus refero votisq; salutem,
 Quicquid id est quod sum, sum pietate tua.
 Ah quoties stricto molitus acinace plagam
 Turca, tua nocuit nil mihi abactus ope.
 Ah quoties dubij euasi discrimina Martis,
 Ploratu ad superos Anna sequestre tuo.
 Sic tuus insidias coniunx dominusq; latentes,
 Atq; hoc vitauit certa pericla modo.
 Imperij rebus dum consulit, & vagus illac,
 Nunc hac suspectis itq; reditq; vijs.
 Vel dum vectus equo salebras, perq; inuia telqua,
 Obuius horribili non timet ire feræ.
 Dij superi nostrum seruate ante omnia Regem,
 Vitaq; principibus gloria sitq; meis.
 Non superos tantum, sed flectere docta fuisti
 Humanos etiam supplice voce loues.
 Ah quoties merita fecisti ignoscere culpa,
 Commotum iusta cum ratione virum,
 Pro miseris nullas oratrix passa repulsa,
 Nec pro supplicibus ambitiosa reis,
 Regia sic fratrem, sic placat luno maritum,
 Iam iam missurum tela trifidula louem.
 Sic complexa truce[m] mollit Venus alma Graduum,
 Atq; iras reprimit delitiosa graues.
 Carceris atq; aliquis tetro squalore situq;
 Et pressus manicis compedibusq; diu.

Quærit

Quærit opem! Regina tuam defuncta precesq;
 Atq; operam expectat nunc quoq; diua tuam.
 Doribus ingenij fueras quoq; prædita multis,
 Quas ingens fuerit enumerasse labor.
 Nec socialis amor mihi commemoranda fidesq;
 Non erga dominum mutua cura tuum.
 Frigora, nec glacies, non æstus solstitiales,
 Non nix, non pluuia, non lutulenta via,
 Non grauis Autumnus, nō nimbi, non grauis Auster,
 Quæq; æstas oculis puluerulenta nocet,
 Te domino auulsere, nec auulsere marito,
 Abstraxere viro fata sed atra tuo.
 Non mihi Penelopes studium, non iacet amorem,
 In laudes semper Græcia prona suas,
 Nec tibi præstiterit regi desponsa Pheræo,
 Viua maritali quæ tumultata rogo est.
 Hactenus est series rerum libata tuarum,
 Qua pote luce fuit, qua breuitate pote.
 Sed breuius dicam Reginae Epicedion Annæ,
 Virtutum est isto sub tumulo cumulus.
 Vos autem extinctæ postremos reddite honores
 Grataq; legitimis soluite iusta modis.

LEGATIONES D. SIGISMVNDI
LIBERI BARONIS IN HER.
BERSTAIN, ETC.

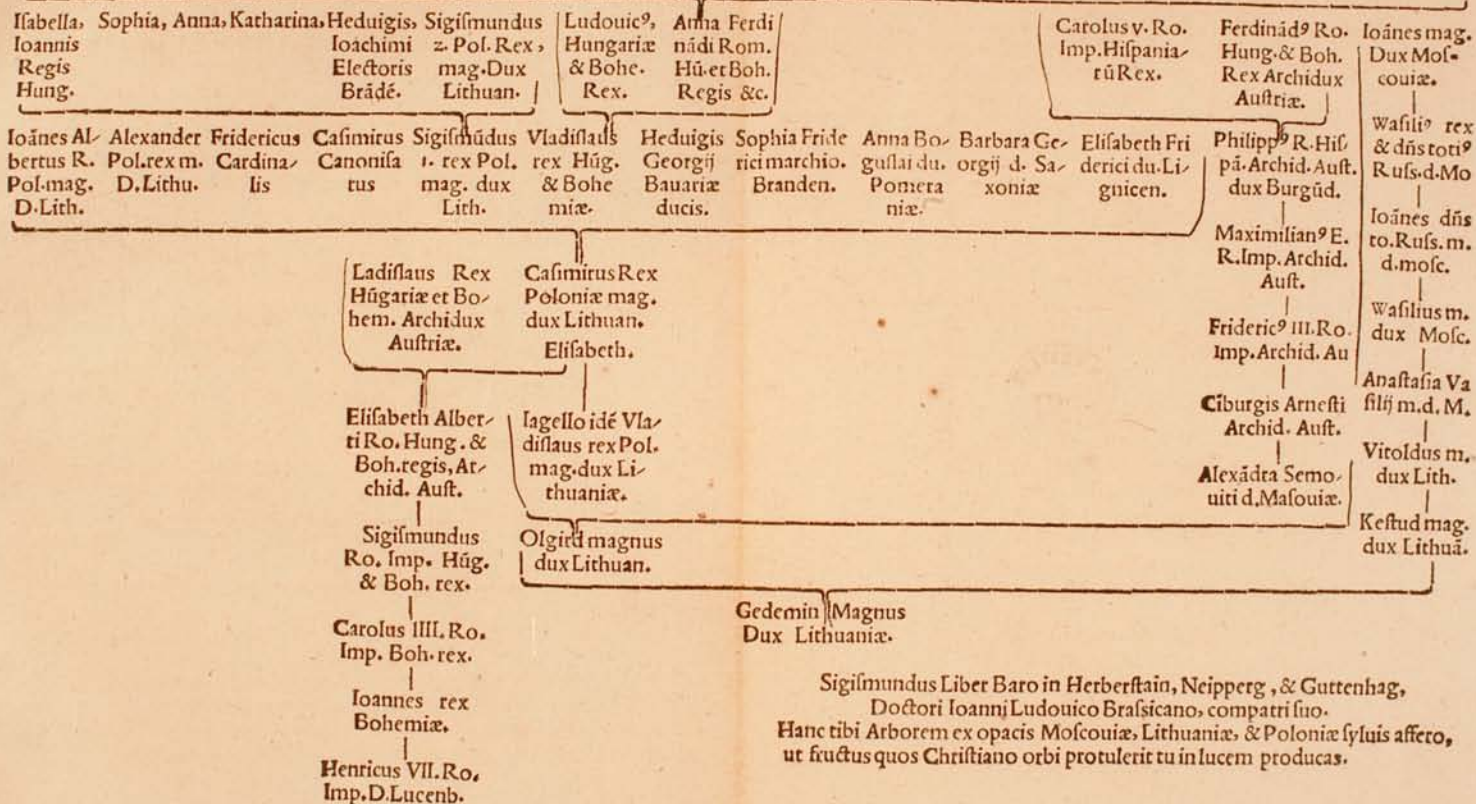
Occasus, mediusq; dies, septentrio, et ortus
Sunt peragrata solo, sunt peragrata salo.
Principibus mandata fero dum maxima regum,
Vectus equo, rheda, siue rota, atq; rate.
Ludicum ad regem misso, Solymumq; tyrannum
Perlustrata rota est, Pannonia, atq; rate.
Cæsaris orator ad regem Maximiliani
In Daniam celeri sum quoq; vectus equo.
Austriacæ missu regionis per mare sæuum
Hesperiae mihi sunt regna petita rate.
Sauromatas eadem vexit me rheda ad vtrosq;
Per niue conspersas inuiolata vias.

I. L. Brassicanus.

Elisabeth, Maximilian. Anna, Ferdināus, Maria, Magdalena, Katharina, Eleonora, Margareta, Ioannes, Barbara, Carolus, Ursula, Elena, Ioanna.
 Sigis. Pol. Archidux Alberti D. Archidux Guilielmi
 Regis Mag. Austriae, Bauariae, austriae, D. Iuliace.
 D. Lithuan. & Cluē.

Natoru Ferdinandi Et Anne Ro: Hung:
et Boh: Regu: Archiduci Austrie Consortes

Austrie
Lithuane
Darmis. Moscone
Lurenburga

Natoru Ferdinandi Et Anne Ro: Hungaricae
et Bohemicae Archiducum Austriae Gertrudis

Austria
Lithuania
Dormis
Mosconia
Lauenburgia

9.

